

MANIFEST DE UGT I CCOO DE CATALUNYA
8 DE MARÇ DEL 2026: DIA INTERNACIONAL DE LES
DONES

SINDICALISTES FEMINISTES DAVANT EL NEGACIONISME I L'ODI

Les Confederacions Sindicals de i UGT i CCOO de Catalunya, davant aquest 8 de Març, Dia Internacional de les Dones Treballadores, dia en què la nostra veu i la nostra força com a sindicalistes feministes s'uneixen a les de les dones que es manifesten a tot l'Estat i arreu del món per reivindicar els seus drets i la igualtat efectiva i per lluitar-hi, **MANIFESTEM** que ens comprometem de manera ferma i irrenunciable a **accelerar la igualtat real i efectiva entre dones i homes, la corresponsabilitat en les cures i l'erradicació de les violències masclistes** en tots els àmbits de la vida, especialment en les relacions laborals, àmbit que ens pertoca, tal com estableix la normativa. Aquests principis feministes nodreixen la nostra activitat als centres de treball i la nostra interlocució social allà on som, dia a dia, com a compromís indestructible del **sindicalisme feminista de classe i confederal**.

El 8 de Març és una **jornada reivindicativa mundial** pels drets de les dones i pel dret a la igualtat efectiva; ho és també en defensa del feminisme, de les organitzacions i les activistes feministes, i dels organismes i les polítiques d'igualtat. Per això, posem la força indomable i imparable del sindicalisme feminista, a tot l'Estat i a escala internacional, juntament amb les confederacions sindicals europees i mundials, com a **tallafoc que impedeixi l'extensió de la més incendiària de les ideologies**: la que fa gala de l'antifeminisme i l'antisindicalisme de classe, que expandeix el negacionisme sobre la desigualtat estructural que afecta les dones, la bretxa salarial, les violències de gènere, l'emergència climàtica o l'Agenda 2030. No podran avançar més si topen amb el **sindicalisme feminista dempeus en defensa de la democràcia, la igualtat i els drets de les dones**, inclosos els drets reproductius.

Res del que és humà ens és aliè, ni a escala local ni a escala global, com tampoc no ho és res que afecti la sostenibilitat del planeta que habitem. Ens implica especialment tot el que té a veure amb les relacions laborals, en les quals som agents insubstituïbles. **La situació laboral i social de les dones**, si bé ha avançat en els darrers anys —i ho celebrem perquè en bona part ha estat gràcies al treball sindical en el diàleg social i als centres de treball—, encara avui presenta **bretxes de gènere** persistents.

Avui **tenen feina més dones que mai** (10,46 milions de dones treballant, el 46,6 % de la població ocupada, segons l'Enquesta de població activa del 2025) i també **estan afiliades a la Seguretat Social més dones que mai** (10.211.265 de mitjana el gener del 2026). Un avenç que ha tingut lloc després de la reforma laboral del 2021, amb una millora en l'ocupació de les dones del +16,3 % des de l'any previ a la reforma. Ara bé, les bretxes de gènere encara continuen en l'activitat (de gairebé 10 punts percentuals, hi ha prop d'1,4 milions de dones actives menys que homes actius) i en l'ocupació (també de 10 punts percentuals, amb 1,5 milions de dones menys que homes amb ocupació), l'atur encara està feminitzat (més del 57% de les persones enregistrades a l'atur són dones), igual que el temps parcial (1 de cada 5 contractes a temps parcials són de dones) de cada 10 feines a temps parcial són ocupades per dones). Encara es detecta **segregació ocupacional i sectorial** (9 de cada 10 dones treballen als serveis). I aquestes bretxes s'aguditzen quan parlem de treballadores **migrants**.

A més, hi ha una desigualtat estructural que actua com a font de discriminació indirecta: **la falta de corresponsabilitat i d'una xarxa pública articulada i integral de cures** impedeix que 2,8 milions de dones "inactives" accedeixin a l'activitat, condemna al temps parcial involuntari més de 600.000 treballadores i propicia que siguin les dones les que optin per l'excedència per cura (83 % de dones el 2025).

Tot això es manifesta després en la **bretxa salarial** de gènere: les dones, a Catalunya, van deixar de percebre, com a guany mitjà anual, a voltant de 5000 euros menys que els homes, segons l'Enquesta d'estructura salarial del 2023), cosa que equival a la cinquena part del seu salari anual. En totes les activitats econòmiques i en totes les ocupacions, les dones van guanyar menys que els homes.

Ens preocupa especialment la persistència de la **violència contra les dones, sobretot els casos d'assetjament sexual i per raó de sexe** que tenen lloc a la feina. Reconeixem els esforços en normativa, en polítiques i en recursos públics destinats a prevenir que aquestes violències succeeixin i a protegir de manera integral les dones víctimes. És evident, però, que, tot i ser imprescindibles, resulten insuficients i hi ha marge de millora.

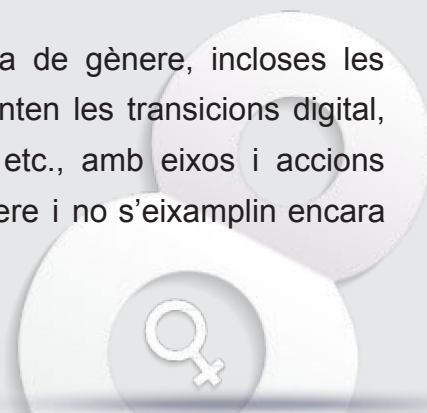
Mai no podrem conformar-nos amb el fet que, de mitjana, 1 dona sigui assassinada cada 6 o 7 dies per la seva parella o exparella (A Espanya 48 el 2025, i a Catalunya 8 feminicidis 7 d'ells a dones i 1 feminicidi vinculat per violència vicària) o que centenars de dones dels nostres entorns pateixin aquesta violència cada dia, com demostra la mitjana de 544 denúncies i 502 víctimes diàries per la violència de la parella o l'exparella a Espanya (segons l'Informe del Consell General del Poder Judicial del 2024). I a Catalunya l'any 2025 es van fer 16.800 denúncies i 13.248 víctimes ateses per violència masclista (segons el Departament d'Interior i Seguretat Pública). Sabem també que es cometen 14 violacions cada 24 hores (1 cada 2 hores) (segons l'Informe del Ministeri d'Interior del 2025) i que amb prou feines es denuncien el 10 % dels casos de violència sexual i que no s'arriba al 15 % en el cas de la violència de gènere.

En l'àmbit de l'**assetjament sexual a la feina**, l'Enquesta europea de violència de gènere del 2022 estimava que del total de dones residents a Espanya d'entre 16 i 74 anys que han treballat alguna vegada a la seva vida, el 28,4 % (és a dir, 4,5 milions de treballadores) ha patit assetjament sexual a la feina en algun moment de la seva vida i prop d'un 5 % (4,6 %), en els darrers 12 mesos. És a dir, més de 700.000 dones (723.958) a l'any. La Macroenquesta de violència contra la dona més recent, de l'any 2024 (presentada el desembre del 2025), aporta estimacions més preocupants: el 43,7 % de les dones que treballen per compte d'altri n'han patit al llarg de la seva vida i el 22,4 %, en els darrers 4 anys.

UGT i CCOO ens marquem les **PRIORITATS** següents per reclamar i orientar la nostra tasca:

Apujar l'SMI fins a situar-lo en el 60 % de la mitjana salarial (en compliment de la Carta social europea) per reduir la bretxa de gènere en els salaris, que impacta més en les dones treballadores. Reclamem que s'apliqui l'increment del 3,1 % preacordat en el diàleg social, **juntament amb un increment mitjà anual del 4 % en els salaris col·lectius per als propers 3 anys** (proposta sindical per al VI Acord per a l'ocupació i la negociació col·lectiva).

Reclamem que totes les polítiques públiques tinguin perspectiva de gènere, incloses les laborals, les que fan front a l'emergència climàtica, les que afronten les transicions digital, energètica i demogràfica; les educatives; les d'inclusió social, etc., amb eixos i accions positives específiques per a les dones, perquè no es quedin enrere i no s'eixamplin encara més les bretxes de gènere.

demogràfica, amb una atenció especial a dones amb vulnerabilitats augmentades (aturades de llarga durada, aturades sense accés a una primera feina, aturades que requereixen requalificació, provinents de famílies monoparentals, migrants, d'entorns rurals, etc.), amb garanties quantitatives en els resultats.

Reclamem el compliment dels plans d'igualtat en els termes que obliga la legislació, negociats i acordats amb la representació legal de les persones treballadores, impulsant-los com a aspecte prioritari en la negociació col·lectiva i dotant-los dels recursos públics necessaris per al compliment d'aquest objectiu. Cal més vigilància dels incompliments per part de la **Inspecció de Treball**.

Reclamem que s'activi el diàleg social per transposar les directives pendents, entre les quals les de **transparència salarial i violència contra les dones**, així com per negociar i acordar els termes en què es concretin els ajustos legislatius pendents per a la plena aplicació dels convenis 189 i 190 de l'OIT.

Reclamem **reduir la jornada sense reducció salarial fins a un màxim de 37,5 hores setmanals** mitjançant legislació, mitjançant el diàleg social o en la negociació col·lectiva.

Reclamem una **política integral de cures** que inclogui una llei general de la cura que reconegui el dret subjectiu a les cures i una xarxa pública de cures basada en la professionalització i en equips multidisciplinaris, i que es complementi amb **polítiques efectives de conciliació i corresponsabilitat** social i empresarial, i una implicació igualitària dels homes. Nosaltres portarem a la negociació col·lectiva mesures de millora en drets de conciliació corresponsable adaptats a la realitat d'empreses i sectors. Cal dignificar i **revalorar socialment i econòmicament les feines del sector de les cures** i fer de les cures un pilar de l'estat del benestar.

Reclamem **erradicar totes les formes i manifestacions de la violència masclista, inclosa la del sistema de prostitució, i, especialment, la violència masclista als centres de treball, amb una política de tolerància zero**. Volem recordar l'obligació que totes les empreses, independentment de la seva mida, disposin **d'un protocol d'assetjament sexual i d'assetjament per raó de sexe**, així com les administracions públiques. A més, és indispensable **actualitzar** els protocols existents amb els nous drets derivats de la Llei orgànica 10/2022, de 6 de setembre, de garantia integral de la llibertat sexual, i activar els mecanismes perquè les víctimes de violència sexual (especialment les d'assetjament sexual i d'assetjament per raó de sexe) tinguin **el títol habilitant co-responent** que els permeti exercir els seus drets econòmics, laborals i socials.

Així mateix, reclamem el reforç de les polítiques actives d'ocupació amb perspectiva de gènere, de manera que es garanteixi la qualificació de les dones aturades en sectors productius emergents derivats de les transicions digital, ecològica i demogràfica.

Reclamem que s'adopti, per normativa i/o acord del diàleg social, la figura de la **delegada o el delegat d'igualtat**, pilar fonamental per garantir que les polítiques d'igualtat s'apliquin de manera efectiva en la pràctica diària de les empreses.

Reclamem reforçar amb garanties l'enfocament de **coeducació** en tots els nivells d'ensenyament obligatori per accelerar el canvi cultural cap a una cultura igualitària i lliure de violències masclistes que educui en la corresponsabilitat, l'equitat, l'autonomia i la llibertat.

Reclamem a les forces parlamentàries democràtiques garanties perquè no es retrocedeixi en els drets de les dones ni en els avenços en igualtat. Calen compromisos expressos per a la no-eliminació de drets, polítiques, recursos i organismes d'igualtat i de prevenció i lluita contra les violències masclistes.

Reivindiquem que es garanteixi **el dret efectiu a l'avortament** sense cap mena de coacció davant la seva decisió en tot el territori a través de la sanitat pública, posar fi a la violència obstètrica i garantir tots els drets reproductius i sexuals de les dones com una prioritat en les polítiques públiques, així com el **blindatge** constitucional del dret a l'avortament com a dret fonamental de les dones.

Aquest 8 de Març recordem i mostrem **la nostra solidaritat de manera expressa a les dones del món** que cada dia han de fer front a riscos i situacions de totes les formes imaginables de violència patriarcal, alhora que cada dia més dones al món veuen retallats els seus drets, especialment els reproductius. Parlem de dones com les de l'Afganistan, les de l'Iran, les de Palestina, les que pateixen genocidis i violències en guerres i conflictes sovint oblidats i fora dels focs mediàtics.

Instem les nostres afiliacions, el conjunt de treballadores i treballadors, i tota la ciutadania a **participar activament en els diferents actes i manifestacions que es convoquen aquest 8 de Març** en defensa dels drets de les dones i en defensa del dret a la igualtat efectiva.

És el moment d'alçar la veu del sindicalisme feminista juntament amb les altres veus del feminisme local, estatal, internacional, totes unides, agafades de la mà, forjant aliances i reconeixent mútuament la nostra força i les nostres aportacions.

Unint forces frenem l'onada ultra i els seus negacionismes i retrocessos, mentre seguim el nostre avenç en igualtat, en progrés social, en sostenibilitat del planeta, en democràcia i en drets de les dones.

